

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/25/2015
Identifikačné číslo spisu:	8612200035
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8612200035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04, Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej spoločnosťou verita, s.r.o., so sídlom, Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 35 940 875, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jozef Novák, proti povinnej: P. A., bytom B., o vymoženie 534,29 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 Er 4/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013 sp. zn. 23 CoE 13/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Svidník (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením zo 16. júla 2012 č. k. 6 Er 4/2012-17 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá nebola osobitne dojednaná k zmluve a splynula s ostatnými dojednaniami. Podľa súdu prvého stupňa je rozhodcovská zmluva neplatná, vo veci rozhodoval orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a oprávnená nemá exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. apríla 2013 sp. zn. 23 CoE 13/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne vrátane osvojenia si dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Uviedol, že sa vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu ale nevyplýva, že by v rámci kontraktácie príslušný zamestnanec banky s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Oprávnená si tak podľa neho v tomto smere dôkazné bremeno nesplnila.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 9/2013, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.